

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2

гр. София, 16.01.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
Членове: полк.МАДЛЕН Г. ДИМИТРОВА
полк.ЦАНКО Т. ГРОЗЕВ

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20236000600051 по описа за 2023 година

образувано по протест, вх. № .../11.04.2022 г. на прокурор от ВОП – С. и жалба вх. № ..../12.04.2022 г. от изпълнителна агенция „.....“, представлявана от изпълнителния директор И.К. чрез процесуален представител ст. юрисконсулт в отдел „Правно обслужване“ П.С. срещу присъда № 4/28.03.2022 г. постановена по НОХД № 202/2020 г. по описа на С. военен съд.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

С присъда № 4/28.03.2022 г., постановена по НОХД № 202/2020 г. от С. военен съд, подсъдимата С. Г. Г. е призната за невинна в това, че за периода от неустановена дата на 2016 г. до неустановена дата на месец август 2019 г., при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице - главен специалист във ..... град Т., в Териториален отдел С., в Изпълнителна агенция „.....“ - С., превишила властта си като разпоредила на подчинените си служители във ..... - гр. Т., а именно изпълнител - администраторите М.В., В.Ч., Н.Т. и изпълнител ..... Р.П., да нарушат служебните си задължения с цел да набави за себе си облага и да причини другиму - на ИА „.....“ - С. вреда общо в размер от 4170, 23 лв. (четири хиляди сто и седемдесет лева и двадесет и три стотинки), както следва:

1. За периода от 18.01.2016 г. до 26.07.2019 г. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – „главен специалист“ във ..... гр. Т., в ТО – С., във „.....“ – С., превишила властта си като разпоредила на подчинените си служители във „.....“ гр. Т. изпълнител-администраторите да нарушат служебните си задължения като при оформяне на хотелската компютърна система „Рецепция“ на резервациите и регистрация на външни за МО гости, свързани с настаняването и

пребиваването им, да вписват особеност „ВО Единично настаняване“ и да фактурират нощувки на по-ниска стойност от ценоразписа на „стои за гости“ във ..... – гр. Т., съобразно вида на използваното помещение и нощувките са определени за цялото помещение на „база нощувка на до двама човека“, като на 60 (шестдесет) пъти причинила имотна вреда на Изпълнителна агенция „.....“ – С. в размер на 1733,29 лв. (хиляда седемстотин тридесет и три лева и двадесет и девет стотинки).

2. За периода от 16.10 2016 г. до 25.05.2019 г. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – „главен специалист“ във ..... гр. Т., в ТО – С., във „.....“ – С., превишила властта си като разпоредила на подчинените си служители във „.....“ гр. Т. изпълнител-администраторите да нарушат служебните си задължения като на 2 (два) пъти при оформяне на хотелската компютърна система „Рецепция“ да вписват по-малък брой външни за Министерство на отбраната гости от реално настанените в помещение и да фактурират по-ниска стойност на нощувките от дължимата по ценоразпис сума, съобразно броя на настанените лица с цел да причини имотна вреда на Изпълнителна агенция „.....“ – С. в размер на 62,44 лв. (шестдесет и два лева и четиридесет и четири стотинки) и от това настъпили немаловажни вредни последици.
3. За периода от неустановена дата през 2016 г. до неустановена дата през 2019 г. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – „главен специалист“ във ..... гр. Т., в ТО – С., във „.....“ – С., превишила властта си като разпоредила на подчинените си служители във „.....“ гр. Т. изпълнител-администраторите да нарушат служебните си задължения като на 3 (три) пъти да не регистрират в хотелската компютърна система „Рецепция“ реално настанени гости (външни за Министерство на отбраната лица - Д.Х.П. и Г.И.Т., К.М.Х., Н.И.Х., С.М.Д., Ц.М.Д.), да не им издават платежни документи – фактура и фискален бон, с което длъжностното лице да е набавило за себе си имотна облага общо в размер на 2374,50 лв. (две хиляди триста седемдесет и четири лева и петдесет стотинки), с което да е причинила имотна вреда на Изпълнителна агенция „.....“ – С. и от това настъпили немаловажни вредни последици, като подсъдимата С. Г. Г. е била оправдана изцяло да е извършила престъплението по чл. 282, ал.1 вр. чл. 26, ал.1 от НК.

Със същата присъда СВС е оставил без уважение и е отхвърлил като недоказан и неоснователен приетия за съвместно разглеждане граждански иск за сумата от 4170, 23 лв., представляващ обезщетение за имуществени вреди, предявен от Изпълнителна агенция „.....“. Съдът се е произнесъл и по разнските, които на основание чл. 190, ал.1 от НПК в размер на 2 035,77 лв. (две хиляди тридесет и пет лева и седемдесет и седем стотинки) са оставени за сметка на държавата и се е разпоредил относно веществените доказателства.

В хронологичен ред пред въззивната и касационна инстанции движението на делото е следното:

По постъпила въззивна жалба и протест е инициирано въззивно производство и с решение

№ 12 от 17.05.2023 г. постановено по ВНОХД № 1/2023 г. по описа на Военно-апелативния съд е потвърдена изцяло първоинстанционната присъда. Срещу постановения въззивен съдебен акт не е постъпил протест от прокурор във Военно-апелативна прокуратура.

Производството пред касационната инстанция е било образувано по подадена касационна жалба от Изпълнителна „.....“, представлявана от И.К. - изпълнителен директор чрез процесуалния му представител ю.к. П.С. и допълнение към нея. С решение на Върховния касационен съд по касационната жалба е отменено решение № 12/17.05.2023 г. по ВНОХД № 1/2023 г. на ВАпС, в частта, с която е потвърдена присъда № 4/28.03.2022 г., постановена по НОХД № 202/2020 г. от СВС и делото е върнато за ново разглеждане само в гражданската му част от друг състав на военно-апелативния съд от стадия на съдебното заседание. ВКС е констатирал, че първия въззивен съдебен състав не се е произнесъл по обстоятелствата, задължаващи го при приет за съвместно разглеждане в наказателното производство граждански иск да даде отговор на въпроса дали деянието, макар и да не осъществява процесното престъпление, съставлява деликт и от своя страна не е изложил мотиви относно гражданския иск, включително и такива по конкретните доводи, развити във въззивната жалба, против отхвърлянето му от първоинстанционния съд.

Настоящото въззивно производство по делото е второ по ред.

Като се е позовал на Тълкувателно решение № 5/21.05.2018 г., т.4, абзац 3 на ВКС по т.д. № 5/2017 г. ОСНК, със своето решение № 466/06.12.2023 г. по н.д. № 722/2022 г., III н.о. на ВКС, в пределите на извършената касационна проверка по делото е прието, че в частта относно решаване на въпросите за наказателната отговорност по решение № 12/17.05.2023 г. по ВНОХД № 1/2023 г. на Военно-апелативния съд, същото е влязло в законна сила.

С въззивна жалба, предмет на настоящото производство срещу атакуваната присъда е изразено несъгласие, с това, че гражданския иск е оставен без уважение от първоинстанционния съд и същият е отхвърлен като неоснователен и недоказан. Изразяват се доводи, че от събраните в хода на досъдебното и съдебно производство – разпитите на свидетелите, извършената съдебно-счетоводна експертиза, както и останалите процесуално-следствени действия, доказват виновно извършено деяние и основателност на предявения граждански иск. Твърди се, че причинената на ИА „.....“ щета в размер на 4 170,23 лв. с ДДС е в пряка и непосредствена последица от извършеното престъпление, като в този смисъл са показанията на св. В.Ч., св. Р.П., св. М.В., св. Н.Е., св. Ц.Д., св. Б.К., св. М.К., вещото лице К.В.. Посочва се, че щетата е причинена пряко на държавния бюджет, което повишавало обществената опасност на престъплението и на настъпилите от него последици.

Моли въззивния съд да отмени първоинстанционната присъда и да постанови нова, с която да се уважи предявения граждански иск като основателен и доказан.

По делото е постъпило и възражение от защитника на подсъдимата С. Г. Г. - адв. Ц. А. от АК Л., в което не е взето отношение по оставения без уважение гражданския иск.

Към настоящия момент няма и доказателствени искания и не се налага провеждането на въззивно съдебно следствие. С оглед разпоредбата на чл. 329, ал. 2 от НПК и повдигнатото

срещу подсъдимото лице обвинение за престъпление, което не се явява тежко, по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, въззивният съд намери, че присъствието ѝ в съдебното заседание не е задължително, поради което следва да бъде уведомена, че присъствието ѝ в залата не е задължително.

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, след като се запозна с атакуваната присъда № 4/28.03.2022 г. постановена по НОХД № 202/2020 г. по описа на С. военен съд, в гражданската ѝ част, в изпълнение на решение № 466/06.12.2023 г. по н.д. № 722/2022 г., III н.о. на ВКС, събраните на съдебното следствие доказателства, с доводите във въззивната жалба, и след служебна преценка, намира че делото следва да бъде насрочено за разглеждане с призоваване на страните, в законоустановения срок.

Поради изложеното и на основание чл. 327 от НПК Военно-апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **6 февруари 2024 година от 10.00 часа** в гр. С., Съдебна палата, партер, зала № 4.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ подсъдимата С. Г. Г., защитника ѝ адв. Ц. А. - АК Л., гражданския ищец Изпълнителна агенция " ....." чрез изпълнителния директор както и прокурор от Военно-апелативна прокуратура.

НЕ ДОПУСКА провеждане на съдебно следствие по делото.

ДА СЕ УВЕДОМИ подсъдимата, че присъствието ѝ в залата не е задължително.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____